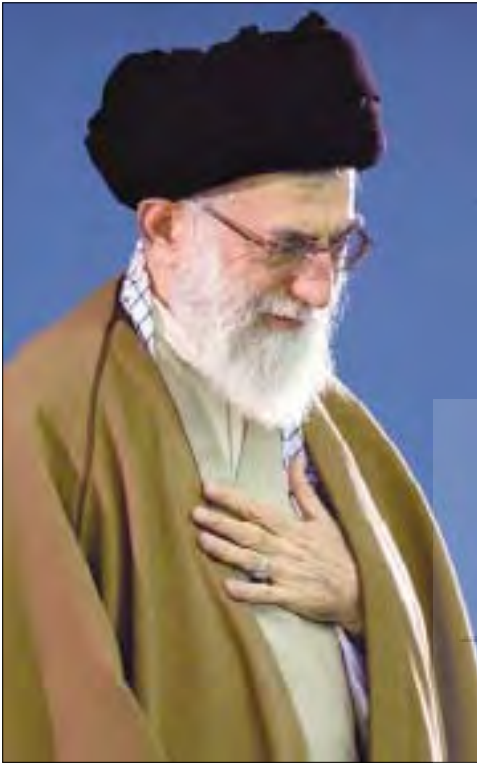

ارادت به جانبازان، علامت ثابت نظام است...

«حماسه صبر جانبازان» در آئینه توصیف رهبر معظم انقلاب

جنبه‌های گسترده علمی و نظامی از ابعاد متنوع اقتصادی و سیاسی برخوردار است و خصوصاً پژوهشهای علمی و پزشکی برای پیشگیری، حفاظت‌های فیزیکی و شیمیایی و درمان مؤثر آسیب دیدگان، فوریت و اهمیت ویژه‌ای دارد. نتایج ثمر بخش این پژوهشها و تلاشهای ارزشمند انسانی، ضمن برآوردن اهداف پزشکی و درمانی، می‌تواند برای آگاهی بخشیدن به آذهان عمومی جهان نسبت به عواقب سوء به کارگیری سلاحهای شیمیایی و اثرات وخیم آن بر سلامت جسم و روان نسلهای آتی، مورد بهره‌برداری قرارگیرد و بیان فجایع و جنایات جنگی و تشریح واقعیتهای تلخ حملات شیمیایی، بی‌تفاوتی و سکوت مجامع بین‌المللی را درهم شکسته و داورهای نادرست و غیر شجاعانه آنان را افشاسازد. نکته اساسی دیگر در مسیر این تلاشهای انسانی، توجه و عنایت خاص به قداست تحقیقات پزشکی و وجدان انسانی پژوهشگران در پایبندی، به سؤگند و شرف حرفه مقدس خود است که در حسن استفاده از تحقیقات و نتایج حاصل از آن، برای اهداف انسانی و مداوا و التیام بخشیدن به مجروحان و صدمه دیدگان، نهایت اهتمام و جدیت را به کار بندند و به مطامع و اغراض تولیدکنندگان سلاحهای شیمیایی در تکمیل طرحهای ضد بشری آنان آلوده نگردند و دامان پر افتخار جامعه پزشکی جهان را از آن دور نگاه دارند که بدون تردید این آلودگی خیانت آشکار به انسانیت و جامعه انسانی است و در پیشگاه خداوند بزرگ و وجدانهای بیدار، هیچ‌گاه بخشوده و فراموش نخواهد شد. خوشبختانه در طول چند سال اخیر به دلیل نیاز مبرم به مداوای مجروحان جنگ تحمیلی، تحقیقات ارزشمند و نتایج ثمربخشی در کشور اسلامی ما به دست آمده و قطعاً مبادله اطلاعات و نظریات علمی به دنبال گامهای اساسی گذشته،

برگزاری این کنگره از آن رو ارزشمند و اقامی در خور تقدیر است که تبادل نظر در مورد آخرین پژوهشهای علمی را برای ارائه خدمات انسانی و درمان مؤثر مجروحان و آسیب دیدگان جنایت هولناک به کارگیری سلاحهای شیمیایی هدف خود قرار داده است. اهمیت تشکیل این کنگره ناشی از احساس مسئولیت برای چاره‌جویی وضعی است که در حال حاضر کشور ما و بی‌شک در آینده بسیاری از کشورها و انسانهای دیگر را تهدید می‌کند و البته جمهوری اسلامی بر اثر این جنایت جنگی، در طول بیش از هفت سال از آغاز تجاوز نظامی رژیم عراق، قربانیان زیادی داده و متحمل خسارتهای فراوان شده است.

این گردهمایی علمی-پزشکی به مثابه یک اقدام انسانی ارزنده، مسلماً بیانگر انگیزه‌های صادقانه جمهوری اسلامی برای مقابله با جنایات جنگی و از جمله تولید و استفاده از سلاحهای شیمیایی و نشانگر اصالت اهداف و آرمانهای انقلاب اسلامی در آرج نهادن به تحقیقات علمی، در خدمت به بشریت است.

متأسفانه تولید و به کارگیری سلاحهای مرگ‌بار شیمیایی به رغم ممنوعیت آن در معاهده ژنو و محکومیت آن در مجامع بین‌المللی، هر روز ابعاد وسیع‌تر و پیچیده‌تری پیدا می‌کند و قدرتهای استکباری برای تحقق توطئه‌های شوم خود و استیلا بر جهان، با به کار انداختن زرادخانه‌های متعدد و با تشدید و تنوع تولیدات، انبارهای خود را از اقسام گوناگون این سلاحها انباشته‌تر می‌سازد. علاوه بر آن، سهولت دستیابی به دانش و فن تهیه و تولید این سلاحها، خطرات فزاینده این تهدید را در سطح جهان همه‌گیر و چندین برابر کرده است. به کارگیری جسورانه حجم گسترده و متنوع سلاحهای شیمیایی به وسیله رژیم جنگ افروز بعث عراق در جبهه‌ها و نیز در شهرها و روستاها و مناطق مسکونی دو کشور ایران و عراق که خود بارها رسماً بدان اعتراف کرده، گواه صادق این مدعا است.

فاجعه کشتار هزاران انسان بیگناه به دست رژیم عراق در شهر حلبچه و روستاهای اطراف آن به وسیله گازهای سمی که «تراژدی دردناک قرن ما» لقب گرفت، تنها گوشه‌ای از این جنایات بزرگ است و سکوت یا اغماض مجامع انسانی و بین‌المللی موجب تکرار این گونه وحشیگریها و تسری عواقب ناگوار آن خواهد شد.

متأسفانه هنوز آذهان عمومی ملتها به دلیل اختناق که در رسانه‌های خبری تبلیغی قدرتهای استکباری بر دنیا حاکم کرده‌اند، از ابعاد وحشتناک این جنایات و عواقب فاجعه‌آمیز تداوم آن برای جامعه بشری به خوبی مطلع نشده و ضرورت مقابله واقعی و همه‌جانبه با خطرات رو به گسترش به کارگیری سلاحهای شیمیایی را جدی نگرفته‌اند. مقابله اساسی با تولید و استفاده از گازهای سمی و سلاحهای شیمیایی غیر از

نتایج ارزنده‌تری را در آینده به بار خواهد آورد. جمهوری اسلامی ایران، ضمن تأکید بر ضرورت مراعات معاهده ژنو مبنی بر ممنوعیت تولید و کاربرد سلاحهای شیمیایی در زمان جنگ هرگونه استفاده از این سلاحها را محکوم می‌کند و بر چیدن فوری تمامی زرادخانه‌های شیمیایی را به مصلحت جامعه انسانی و وظیفه‌ای فوری و اغماض‌ناپذیر می‌داند. در صورت ادامه چشمپوشی و سکوت مجامع بین‌المللی در قبال فجایع و جنایات رژیم عراق که به مفهوم همدستی با آنان تلقی می‌شود، عواقب ناهنجار و رو به گسترش و ناشناخته به کارگیری وسیع سلاحهای شیمیایی، گریبانگیر کل بشریت در سراسر زمین خواهد شد و کمتر جامعه‌ای است که بتواند خود را از آن مصون نگاه دارد.

دولتهای جهان، در ایفای مسئولیت بین‌المللی خود باید نه تنها از فروش و در اختیار گذاردن هرگونه موادی که مورد چنین بهره‌برداریهائی قرار خواهند گرفت به چنان رژیمهایی جلوگیری کنند؛ بلکه با اعمال نظارت و بازرسی نسبت به فعالیت شرکتها و کارخانه‌های خود، از فراهم شدن تسهیلات برای تولید وسایل و ابزار و تبدیل مواد اولیه‌ای که به منظور بهره‌برداری ضد بشری به شکل سلاح شیمیایی به کار گرفته می‌شوند، ممانعت به عمل آورند تا دیگر هیچ‌گاه ترکیب خصلتهای سودجویی و قدرت طلبی عناصر رژیمهای بی‌اعتنا به تعهدات انسانی مشوق تولید و مصرف مواد مهلک و تباه‌کننده بشریت نگردد.

از مساعی دلسوزانه تمامی محققان و اطباء محترم و سایر دست اندرکارانی که صمیمانه در این تلاشهای انسانی نقش

متأسفانه هنوز آذهان عمومی ملتها به دلیل اختناق که در رسانه‌های خبری تبلیغی قدرتهای استکباری بر دنیا حاکم کرده‌اند، از ابعاد وحشتناک این جنایات و عواقب فاجعه‌آمیز تداوم آن برای جامعه بشری به خوبی مطلع نشده و ضرورت مقابله واقعی و همه‌جانبه با خطرات رو به گسترش به کارگیری سلاحهای شیمیایی را جدی نگرفته‌اند.

ما در قبال جانبازان عزیزی که در مهمترین آزمایش این انقلاب رفتند و سلامت و جوانی خودشان را این طور در راه خدا دادند، وظایفی داریم.

نکته دوم مربوط به همسران محترم جانبازهاست که من لازم می دانم از آنها تشکر کنم. آنها در رنجهای زندگی یک جانباز، داوطلبانه خودشان را شریک کردند و مشکلاتی را بر خود هموار کردند که پیش خدای متعال اجر دارد. همسران جانبازان اجرشان خیلی بالاست و حقیقتاً ما باید از آنها تشکر کنیم. البته آنها هم باید بدانند که این جانباز یک نعمت خداست در دست آنها و برای آنها چون وسیله ای اجر و پاداش الهی و جلب رضایت خداست و البته جلب رضایت خدا با تلاش و زحمت و جدیت به دست می آید. همه خیرات عالم

این گونه است. هیچ کس با راحتی و تن پروری به چیزی نمی رسد. هر کس هر دستاوردی در هر مقوله ای از مقولات مادی و معنوی دارد، با رنج دارد. اگر کسی علمی به دست می آورد، ثروتی به دست می آورد، نام نیکی به دست می آورد، اینها با رنج به دست می آیند؛ با راحتی و تن پروری به دست نمی آیند. ملتهای پیروزی و عزتی را که به دست می آورند، با رنج به دست می آورند. دستاوردهای اخروی هم عیناً همین طور است. ثواب الهی، رضای الهی و بهشت خداوند با رنج به دست می آید؛ بدون رنج به دست نمی آید. انسان باید تلاش و جد و جهد کند. یکی از این رنجها و جد و جهدها هم همین است که همسران جانبازان نسبت به جانبازان متحمل می شوند. نکته سوم درباره ی فرزندان جانبازان است. من، هم به فرزندان جانبازانی که این جا هستند، این را می گویم، هم به همه فرزندان جانبازان در سراسر کشور و هم به خود پدر و مادرهای اینها؛ یعنی جانباز و همسرش. شما فرزندان جانباز افتخار کنید به اینکه فرزند کسی هستید که جوانی و سلامت خودش را برای آرمانهای بلند الهی و اسلامی فدا کرده؛ این افتخار دارد. نگذارید دنیاطلبان و فرهنگ سازهای دست نشانده دشمنان دین و انقلاب فضا را طوری کنند که فرزند جانباز نتواند افتخار کند که فرزند جانباز است. شما در موضع مهاجم قرار بگیرید. افتخار، متعلق به شماست. این کشور یک روز در معرض سخت ترین و تلخ ترین تهاجم قرار گرفت. عده ای گریختند، عده ای حتی از میدانهای سختی هم فرار کردند، چه برسد به میدان جنگ، اما عده ای رفتند سینه شان را سپر کردند، جلوی دشمن را گرفتند و نگذاشتند دشمنان بیایند آبرو و هستی و شرف و ناموس این ملت را لگدمال کنند. عده ای از اینها شهید شدند، یک عده هم جانباز شدند. پدر شما یکی از کسانی است که توانسته این شرف و افتخار بزرگ را به دست بیاورد. فرزندان جانبازان با این دید نگاه کنند، که نگاه درست هم همین است. عده ای هستند که «فاذا ذهب الخوف سلوکوم بالسنه» حداد اشحه علی الخیر؛ وقتی بلائی پیش بیاید، از ترس مثل موش توی سوراخها می خزند؛ اما وقتی بلا تمام می شود، اینها تازه شیر می شوند و سینه ها را سپر می کنند و از همه هم طلبکار می شوند! اما جانبازان ما، خانواده های شهدای ما، ایثارگران ما، بخش عظیمی از من ملت ما، کسانی هستند که در دوران سختی سینه را در مقابل سختیها سپر کردند و به مصاف تلخیها و سختیها و دشواریها رفتند؛ مظهرش همین جانبازان هستند که امروز زنده اند و سند و مدرک جهاد بزرگ ملت ایرانند.

امیدواریم این شاه الله خداوند شماها را موفق و مؤید بدارد و به ما هم توفیق دهد تا به آنچه وظایف ما در قبال شماست، بتوانیم عمل کنیم.

بیانات در دیدار با جانبازان و خانواده ایشان

دیماه ۸۴

هدف این است که ارادت به قشر جانباز و مجموعه جانبازان به عنوان یک علامت ثابت در نظام جمهوری اسلامی باقی بماند. جانبازان در حقیقت شهیدان زنده ای هستند که خدای متعال این فرصت را به آنها داده که سالیانی از عمر خودشان را همراه با مجاهدت و آزمایش دشوار بگذرانند.

مجموعه جانبازان به عنوان یک علامت ثابت در نظام جمهوری اسلامی باقی بماند. جانبازان در حقیقت شهیدان زنده ای هستند که خدای متعال این فرصت را به آنها داده که سالیانی از عمر خودشان را همراه با مجاهدت و آزمایش دشوار بگذرانند.

این برادر جانباز، همان برادر شهید ماست. در همان جبهه، در همان منطقه، در همان محوطه، در همان حادثه، مثلاً انفجاری رخ می دهد یا تهاجمی از طرف دشمن با گلوله و بمب انجام می گیرد؛ یکی از دو نفر در آن حادثه شهید می شود، یکی هم مجروح می شود؛ لیکن شهید نمی شود. اینها در واقع یک حکم دارند؛ هر دو با همین انگیزه و با همین نیت رفتند تا در راه خدا جهاد کنند. هر دو تا مرز خطر جانی پیش رفتند، هر دو هم در معرض یک آزمایش قرار گرفتند؛ حالا یکی شهید شد و از دنیا رفت و پرونده تلاش و کارش بسته شد - البته پرونده اجر و ثواب بسته نمی شود؛ پرونده ی تلاش و فعالیت و مجاهدت بسته می شود - یکی هم زنده مانده و پرونده مجاهدت او باز است.

اگر جانبازی در دوران زندگی جانبازی حدود الهی را رعایت و تقوا و پاکدامنی را حفظ کند، آن چنان پاداشی دارد که خدای تعالی از تعویب می کند به اجر عظیم؛ «لذین احسنوا منهم و اتقوا اجر عظیم». چیزی را که خدای خالق عظمت از آن به عنوان عظیم یاد کند، پیدا است که اجر خیلی بالا و بزرگی است. هر کدام از رنجهای بعد از جانبازی برای شما یک حسنه است و ثبت می شود. رنجها، محرومیتها و مشکلات زندگی هر کدام اجر دارد. ما که در مقابل حوادث گاهی بی صبری می کنیم، به خاطر این است که نمی دانیم این حوادث در سرنوشت نهایی ما پیش خدای متعال چه تأثیری دارد. هر کدام از این سختیها مایه آسانی از اجر و ثواب الهی دارد. در روایتی دارد که در روز قیامت وقتی پاداش سختی کشیده های دنیا را جلوی چشم همه خلائق به آنها می دهند و خلائق می بینند؛ خدای متعال چه پاداش عظیمی را برای رنج کشیده ها قرار داده، اهل محشر و حتی خود اینها آرزو می کنند که ای کاش در دنیا گوشت بدنشان را با مقراض تکه تکه کرده بودند، برای این که این جا به این رنجها می رسیدند. این مطلب را برای این به من و شما گفته اند که بفهمیم و لمس کنیم که هر کدام از رنجهای شما در دنیا پیش خدای متعال مایه آراء و اجری دارد؛ لذا قدر این حالت را بدانید و از خدای متعال سپاسگزار و شاکر باشید.

البته این، وظایف دیگران را در مورد شما کم نمی کند. مسئولان، غیر مسئولان، بنیاد ایثارگران، مسئولان دولتی و بخشهای مختلف، همه وظایفی در قبال شما دارند که آنها را باید انجام دهند. اینکه ما می گوئیم شما پیش خدا اجر دارید، آنها احساس نکنند که بار از دوششان برداشته شده است؛ نه،

داشته اند و دارند، قدردانی و تشکر می کنم و توفیق روز افزون همه شما را از درگاه احدیت خواستارم.

پیام به کنگره بررسی اثرات گازهای شیمیائی

بهمن ۶۶

خیلی خوش آمدید خانواده های محترم و عزیز جانبازان! این یک دیدار نمادین است؛ ضمن اینکه بنده این فرصت را پیدا کردم که با تعدادی از جانبازان عزیزمان و همسران و پدران و مادران و فرزندانمان از نزدیک دیدار کنم که این برای من توفیق بزرگی است و خدا را بر آن سپاس می گزارم. علاوه بر این، هدف این است که ارادت به قشر جانباز و

عبادت رهبر معظم انقلاب از مصدومین شیمیائی، ۱۳۶۵

